

**This is an electronic reprint of the original article.
This reprint *may differ* from the original in pagination and typographic detail.**

Author(s): Kangasvieri, Teija; Vaarala, Heidi

Title: Opettaja - ihminenkö vain?

Year: 2016

Version:

Please cite the original version:

Kangasvieri, T., & Vaarala, H. (2016). Opettaja - ihminenkö vain?. *Kieli, koulutus ja yhteiskunta*, 13.9.2016 (Syyskuu). Retrieved from <http://www.kieliverkosto.fi/article/opettaja-ihminenko-vain/>

All material supplied via JYX is protected by copyright and other intellectual property rights, and duplication or sale of all or part of any of the repository collections is not permitted, except that material may be duplicated by you for your research use or educational purposes in electronic or print form. You must obtain permission for any other use. Electronic or print copies may not be offered, whether for sale or otherwise to anyone who is not an authorised user.

Opettaja – ihminenkö vain?

Teija Kangasvieri ja Heidi Vaarala

Tänä syksynä koulujen alkaessa vanhempainilloissa on otettu esille aivan uudenlaisia oppiaineita ja -sisältöjä. Huoltajia ihmetyttää, kun jälkikasvua perehdytetään esimerkiksi koodauksen saloihin, robotteja rakentelemaan ja ohjelmointikieltä opettelemaan. Perusopetuksen uudet opetussuunnitelman perusteet (2014) otettiin käyttöön kouluissa elokuussa. Opetussuunnitelman tavoitteet ja niiden toteuttaminen sekä innostavat että haastavat opettajia ympäri Suomea. Uudet oppiaineet ja lähestymistavat tuottavat myös lisääntyvää täydennyskoulutustarvetta, johon vastaamiseen kunnilla on vaihtelevat mahdollisuudet.

Mediassa keskustellaan taas koulutuksen tasa-arvosta. Perusopetuksen oppimistuloksissa ja toisen asteen koulutukseen siirtymisessä on jo havaittavissa alueellista eriytymistä. Lisäksi koulut harrastavat oppilashoppailua ja oppilaiden huoltajat puolestaan koulushoppailua. Tasa-arvokeskustelua onkin syytä jatkaa, jottei suomalaisen koulutuksen kansainvälisestäikin tunnustettu tasa-arvo ala rapautua.

Tämän numeron kirjoittajissa on mukana entisiä, nykyisiä ja vastavalmistuneita opettajia. Niinpä monessa artikkelissa huomion kohteena onkin opettaja ja hänen työnsä: kuka hän on ja millaisesta taustasta hän tulee? Kuka ylipäätään saa olla opettaja? [Onko opettaja opettaja vapaa-ajallaankin?](#) Entä millainen työkalu opetussuunnitelma on opettajalle?

Nuori opettaja luokkakuvassa

Yliopettaja *Outi Pylkkä* kirjoittaa artikkelissaan maahanmuuttajataustaisille opettajille ja opinto-ohjaajille järjestetystä Specima-pätevyitysmiskoulutuksesta, joka toimii siltana kotoutumiseen ja työllistymiseen. Mitä mieltä koulutettavat olivat siitä? *Kirsi Leskinen* tutki pro gradussaan vapaaehtoisvoimin toteutettavaa maahanmuuttajien kieltenopetusta ja selvitti kokevatko vapaaehtoiset olevansa opettajia. Hän pohtii myös vapaaehtoisten tuen ja perehdytyksen tarvetta toiminnan lisääntyessä. *Ilona Ekström* ja *Kaisa Silventoinen* pohdiskelevat artikkelissaan nuoren ja kokeneen opettajan työn ja vapaa-ajan suhdetta. Nuorella opettajalla menee aikaa tuntien suunnitteluun ja valmisteluun, kun taas kokeneemmilla opettajilla saattaa jäädä aikaa myös opettajuuden pohdintaan omenapuun alla: miten pysyä mukana kehityksen kärrynpyörässä?

Ajankohtaisessa artikkelissaan *Minna Majjala* raportoi, kuinka Turun yliopiston opettajankoulutuslaitoksen vieraiden kielten aineenopettajaopiskelijat laativat paikallisia opetussuunnitelmia yhteistyössä Opetushallituksen kanssa. Opiskelijat pääsivät myös pohtimaan opetussuunnitelman merkitystä opettajan työlle. *Sanna*

Salomäki vinkkaa ruotsin tunnilla hyödyntämäänsä työpistetyöskentelyyn sanaston vahvistamiseksi. Näitä työpistetyöskentelyn tehtäviä jokainen kielenopettaja voi käyttää, kun oppitunnilla on tavoitteena sanaston mieleen painaminen ja opiskelijoiden yhteistyö.

Satu Tuomainen puolestaan selvitti väitöstutkimuksessaan, miten kauppatieteiden opiskelijat ovat kokeneet englannin kielen osaamisen tunnistamisen sujuneen AHOT-näyttökokeella Itä-Suomen yliopistossa. *Erja Kyckling* raportoi tuloksia selvityksestä, jossa kartoitettiin kansainvälisille korkeakouluopiskelijoille suunnattua kotimaisten kielten koulutustarjontaa. Hän tarkastelee artikkelissaan kielikoulutuksen kehittämistarpeita erityisesti Suomeen jäämistä suunnittelevien opiskelijoiden näkökulmasta.

Sari Ahola ja *Tuija Hirvelä* ovat tutkineet, millainen merkitys Yleisiin kielitutkintoihin osallistuvien taustoilla on testissä menestymiseen. Tuloksista käy ilmi, että niin kotimaassa kuin Suomessa hankittu koulutus parantaa tuloksia, kun taas oleskeluvuosien määrällä tällaista yhteyttä testimenestykseen ei välttämättä ollut. Lopuksi *Nelli Miettinen* käsittelee artikkelissaan tieteen yleistajuistamista: millaisin diskurssein lääketiedettä popularisoidaan mediassa ja millaisena tämä popularisointi näyttäytyy lääketieteen ammattilaisille ja kieli- ja viestintäasiantuntijoille.

[Värikästä syksyä kaikille opettajille!](#)

Kirjoittajista Teija Kangasvieri on tutkimuskoordinaattori ja Heidi Vaarala yliopistotutkija Kielikoulutuspolitiikan verkostossa.